

- obciążenie strony pozwanej zapłatą, tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania oraz naruszenia kariery zawodowej skarżącego, kwoty 25 000 EUR, z zastrzeżeniem jej zwiększenia lub zmniejszenia w trakcie postępowania;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, były członek personelu tymczasowego, powołany na urzędnika w dniu 16 kwietnia 2004 r. do grupy zaszerogowania A*11, po tym jak został laureatem konkursu wewnętrznego, został uznany za niekwalifikującego się do awansu w ramach postępowania w sprawie awansu za 2006 r. w związku z tym, że nie wykazał się umiejętnością pracy w trzecim języku, zgodnie z art. 45 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) oraz że nie mógł powołać się na wyjątek przewidziany dla urzędników posiadających w dniu 1 kwietnia 2006 r. dwuletni staż pracy w danej grupie zaszerogowania.

W uzasadnieniu swojej skargi skarżący podnosi cztery zarzuty, z których pierwszy dotyczy naruszenia art. 45 regulaminu pracowniczego oraz okoliczności, iż administracja dopuściła się oczywistych błędów w ocenie. W szczególności skarżący podnosi, że na podstawie przepisów przejściowych do art. 11 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, art. 45 ust. 2 regulaminu pracowniczego nie powinien być stosowany podczas postępowania w sprawie awansu za 2006 r., tym bardziej, że przepisy wykonawcze do tego przepisu zostały przyjęte dopiero w grudniu 2006 r. Skarżący podnosi brak dostępu w odpowiednim czasie do szkolenia koniecznego dla zdobycia umiejętności pracy w trzecim języku, ponieważ w tym, że sporny przepis obowiązuje w jego przypadku został poinformowany dopiero w sierpniu 2006 r.

Drugi zarzut dotyczy naruszenia obowiązku staranności, zasad dobrej administracji i właściwego zarządzania, jak również istnienia nadużycia władzy. Skarżący podnosi mianowicie, że administracja nie miała prawa zastosować w ostatniej chwili wobec niego art. 45 ust. 2 regulaminu pracowniczego.

Trzeci zarzut dotyczy naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz zasady pewności prawa. Służby Komisji udzieliła skarżącemu konkretnych i zgodnych zapewnień co do braku zastosowania w jego przypadku nowego wymogu określonego w art. 45 ust. 2 regulaminu pracowniczego.

Czwarty zarzut dotyczy naruszenia zasad równości traktowania personelu, niedyskryminacji i proporcjonalności. Skarżący znalazł się w niekorzystnej sytuacji w porównaniu z innymi członkami personelu tymczasowego, którzy po tym jak zostali laureatami konkursu wewnętrznego dającego prawo do powołania na urzędnika, zostali — w odróżnieniu od skarżącego — powołani na urzędników już w dniu 1 kwietnia 2004 r.

Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2007 r. — Feral przeciwko Komitetowi Regionów

(Sprawa F-59/07)

(2007/C 199/99)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Pierre-Alexis Feral (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: M.-A. Lucas, adwokat)

Strona pozwana: Komitet Regionów Unii Europejskiej (KR)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora Administracji i Sekretarza Generalnego KR z dnia 26 lipca 2006 r. w przedmiocie żądania zwrotu kwot wypłaconych skarżącemu z tytułu zastosowania do części jego dochodów, przekazywanej do Francji od marca 2003 r. do maja 2005 r., współczynnika korygującego;
- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora Administracji KR z dnia 4 grudnia 2006 r. określającej wysokość tej kwoty na 3 600,16 EUR;
- zobowiązanie KR do dokonania zwrotu na rzecz skarżącego kwoty 3 600,16 EUR powiększonej o odsetki za zwłokę w wysokości 8 % rocznie, naliczane od dnia wezwania do zapłaty do dnia całkowitej zapłaty;
- zobowiązanie KR do zapłaty na rzecz skarżącego kwoty, która powinna być mu zostać zapłacona z tytułu zastosowania współczynnika korygującego do części jego dochodów, które powinny być zostać przekazane do Francji począwszy od czerwca 2005 r., powiększonej o odsetki za zwłokę w wysokości 8 % rocznie, naliczane od dnia wezwania do zapłaty do dnia całkowitej zapłaty;
- zobowiązanie KR do wznowienia, począwszy od dnia wydania wyroku w tej sprawie, dokonywania przelewu kwoty dochodów do Francji, powiększonej o kwotę wynikającą z zastosowania współczynnika korygującego stosowanego dla tego państwa;
- obciążenie Komitetu Regionów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Pierwszy zarzut dotyczy naruszenia art. 85 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), art. 2 akapit drugi ostatnie tiret uregulowania ustalającego tryb dokonywania przelewów części wynagrodzenia urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „uregulowaniem wspólnym”) oraz pkt 2 i 4 wniosków końcowych dyrektorów administracji nr 204/92 z dnia 3 grudnia 1992. Zdaniem skarżącego KR nie mógł stwierdzić braku podstawy dla dokonywania przelewu części jego dochodów do Francji na konto oszczędnościowe na cele mieszkaniowe na podstawie art. 17 ust. 2 załącznika VII do regulaminu ze względu na okoliczność, że wpłaty na to konto osiągnęły maksymalny pułap wpłat. W szczególności skarżący podnosi, że uregulowanie wspólne nie ustanawia wymogu, aby kwoty przekazów odpowiadały kwotom obowiązkowych rat, jak również, że przekroczenie maksymalnego pułapu wpłat odzwierciedla utrwaloną praktykę bankową zgodną z przepisami prawa francuskiego regulującymi konta oszczędnościowe na cele mieszkaniowe, na która wskazano we wnioskach końcowych dyrektorów administracji.

Drugi zarzut dotyczy naruszenia art. 85 regulaminu pracowniczego w związku z tym, że KR uznał, iż brak podstawy prawnej dla dokonywania przelewów był na tyle oczywisty, że skarżący był tego świadomy względnie, biorąc pod uwagę, że jest z wykształcenia prawnikiem, powinien być tego świadomy. W tej kwestii skarżący uważa, że: i) w świetle wniosków końcowych dyrektorów administracji, umowa oszczędnościowa, którą zawarł, wydawała się być zgodna z pojęciem umowy oszczędnościowej w rozumieniu uregulowania wspólnego; ii) przekroczenie przez niego górnego pułapu wpłat wydawało się być zgodne z tym uregulowaniem; iii) w wyniku kontroli przeprowadzonych w grudniu 2003 r. i grudniu 2004 r. jego akta wydawały się być kompletne i prawidłowo prowadzone; iv) w związku z tym, że miał ograniczony dostęp do własnych akt osobowych nie był w stanie zapoznać się z dokumentami niezbędnymi dla dokonania oceny zgodności przelewów z prawem.

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2007 r. — Martin Bermejo przeciwko Komisji

(Sprawa F-60/07)

(2007/C 199/100)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Joaquin Martin Bermejo (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J. N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- ustalenie niezgodności z prawem decyzji Komisji z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie przyjęcia nowych ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego oraz, o ile to konieczne, niezgodności z prawem tych przepisów regulaminu pracowniczego;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 września 2006 r. w zakresie, w jakim dokonuje ona wyliczenia uwzględnienia uprawnień emerytalnych przeniesionych przez skarżącego do wspólnotowego systemu emerytalnego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący powołuje się na niezgodność z prawem ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego dotyczących przenoszenia uprawnień emerytalnych⁽¹⁾ ponieważ zasada określona w art. 7 ust. 3 tych przepisów narusza jego zdaniem rozporządzenie Rady (WE)

nr 1103/97 z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących wprowadzenia euro⁽²⁾, a także zasadę równości traktowania, których wykładni dokonał Sąd do spraw Służby Publicznej w swym wyroku z dnia 14 listopada 2006 r. w sprawie Chatziioannidou przeciwko Komisji (F-100/05, dotychczas nieopublikowany w Zbiorze).

⁽¹⁾ Informations administratives nr 60-2004 z dnia 9 czerwca 2004 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 162, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2007 r. — Bauch przeciwko Komisji

(Sprawa F-61/07)

(2007/C 199/101)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Gerard Bauch (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: W. Uhlmann, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- zobowiązanie pozwanego do zmiany zaświadczenia z dnia 12 marca 2003 r., ewentualnie o wydanie skarżącemu potwierdzenia, że wypłacona skarżącemu kwota nie stanowi odprawy wypłaconej tytułem zwrotu uprawnień emerytalnych lub tytułem świadczeń emerytalnych lub ekwiwalentu świadczenia emerytalnego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący zatrudniony był w Komisji Wspólnot Europejskich jako pracownik tymczasowy. Na ten czas uzyskał bezpłatny urlop na stanowisku urzędnika w federalnym ministerstwie gospodarki. Ministerstwo obniżyło emeryturę skarżącego z powodu kumulacji świadczeń zabezpieczenia społecznego ze świadczeniami z międzynarodowego lub ponadnarodowego zatrudnienia, jako że Komisja Wspólnot Europejskich wydała skarżącemu zaświadczenie w sprawie wypłaty odprawy tytułem zwrotu uprawnień emerytalnych.

Skarżący zarzuca, że zaświadczenie Komisji jest wadliwe ponieważ pracownicy tymczasowi nie mogą nabyć uprawnień emerytalnych z uwagi na krótki okres służby (art. 77-84 regulaminu pracowniczego) i tym samym skarżącemu zwrócono tylko potrącone składki na ubezpieczenie emerytalne.